

“Η ὑπὸ τῶν ἀναγγωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπὸ” ὅων.

Ε. Σ. Δ. Καβάλλαν. Τό ποίημά μας «Ητανε Ήσυχος» δύχι ήπιτυχές. Άλλοι είναι παθητικοί και δύλαροι σατυρικοί. Σαν... δεν είρηδο δηλαδή. Ήμεις τό δημιουργώματα και γεράς χάρων σας και πρός τ' οηγιν τῶν δαγκειστήκων ἀναγνωστῶν.

"Αλήθεια είναι .. δὲν μπορώ νά το πιστέψω ακόμα,
πάς είμαστα ποδ' άνω λεπτών τά υπό σύρμα με στόμα !!
Είναι άληθεια ; .. Εφαρμα στην ένδυσή μας Αληγαρ
νι" ακόμη δὲν απηνύθων στήν Θεοτόκο "Υμνο ! ..
"Αλήθεια είναι .. Βελτίωνα μέσα στην γονιάλα σου,
κι αμοινώ τη μελιδωτή κι έξεπτση λαλία σου ;
Για λέγε .. Μαργαρίτα μου ! Είναι άληθεια τώρι,
και δὲν μπατα στο χέρι αυτού της λεπτεριάς το δάρε ;
Μά προσχωματίζοντας θάνατο ανά πον βλέπω .
λοιπον γιατι άργοπορδ ; τι σκέπτομαι ; τι στέκω ;
... "Ανοίγε άμως έβαγνα τά δυό μου με ίδρυ μάτια
και σίγουρας τό βλέμμα μου στα πλαϊνά κρεβάτια...
Βλέπω τεύς συναδέλφων μου. φαναρούς, νά πλαγιάσουν,
και με άδυτην φωνή γά κρυψονθενταίσουν...
Τότε άμετα έννοιωσα πώ ; ήμουν.. Σερπατώτι ; !

καὶ πάσι ὑπέρ ταν ὃν εἰρο
[καὶ] ὅπερ περιγραφέτησ.
Δάκνουσα, ἀνατενεῖσα, ἔπαι-
[στησάμενος] ἡ μεράλη¹
καὶ εἴπα, κατέχομεν ἀπό²
[μεραλή ή δύση]:
— «Χάδια, γράψα μην ὥδονή,
[χρόνῳ αὐτὸν χρόνῳ] σμένα-
για μέντα πά την ὥρα αὖθι-
[έ πέμπαντα... γαμένα!!!]

*Mίον καὶ μόν' ἀγάπης
σ' αὐτῷ ἔδει τὸν Κεσμό¹
Φώνη τῆς εἰνε τόνουμα
κι' αὐτῇ εἰνε τὸ φῶς μων ..*

*"Εχει σταφύλι ραζική
τα δύο της τα χειλη
βελούδινο τὸ δέρμα της,
κι' ήτο δική μου φίλη!"*

Αφίστε λοιπὸν κατὰ μέ

τὰ δύο της χειλία πού είναι φρ. οαζακι σταφύλι και διαβάστε ποίησιν, Επι μόνον θα βρετινοθήτε, φίλες κύριε. Γ. Σ ρ ς φ τ η ν, Πειραιά. Τδ ποίησις σας ανεπιτυχές. Π. Καρκανιάν, Μάς γράψετε στη χαρτιώμενή σας επιστολή;

«Αγαπητέ μου φίλε κ. Διευθυντά. Σᾶς ἀποστέλλω σήμερον ὑπέροχη ποιάρια μου τὸ διπόνον ἔγραψα ματόνια μενταλῶν ὅπων καὶ ὑπεραθρώπων περιπατητῶν καὶ τὸ διπόνον ἀπαντάς εἰς οἱ ἐδῶ φίλοι μου καὶ διοι ποιανόντες μινερούς καὶ μεταξὺ τῶν ἀξιωτάτηρων ὡς ἀριστονέγγυημα καὶ τὸ διπόνον δεσφολέα τὸ ζητεῖνσαν ἄμα τὸ δημοσιεύσαντο οἱ αυτοκόλληται μου καὶ κα. Πε-
μπρας, Δρασσάνης, Μαλακάσης, «Ἀθάνας κ. ἀ πολλοὶ καὶ διὰ το-
πούν εἶλπον τὸ ἔξυπνωτα μέχρι τοῦ αὐθόντεπέσσον διὰ τοσα-
ν εὔροι. Διαβάστε, καὶ τέ· εἰ καλά καὶ βιβλιά καὶ οὐρανοί βι-
αίοις διτί θά τὸ ὕρητε καὶ σει: ἀριστονέγγηματικό καὶ θά τη
μησούσι· ετεῖν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ ὑπερόχου «Μπουνιέτος
α. Εγγάρισταν ἐν τῷ προτέρῳ».

Νὰ τώρα καὶ τὸ ποίημά σας, τὸ δποτὲν εᾶς στοίχισε τόσους καὶ τότες προσπαθεῖας;

*Γλυκειά μου μικροῦντα δέται μὲ κυρτόζεις
ψιλὰ στίσιν δεύτεροι μὲ φέρνεις οὐδανό.
Μὰ ἀπ' αὐτόντες μὲ πειᾶς μὲ σπάζεις
σὰν δὲν κυττᾶς καὶ μοῦ γινᾶς κατημό.*

*"Αφησε τὴ ματιά σου τὴν ἔφευγέτερα
νὰ πέφτει δύρια ἀπάνω μον γιὰ νὰ μὲ παρηγεεῆ
μιάν δύγαπ, ἡ ἀ μον δίνη αὐτὸν καδεύτερα
ἄφησε τὴν κακούνηγα μον καρδ-θλα νὰ καρδη.*

"Αφησεις ιαρη μου ν" ἀκούσω τὴν φωνὴν σου
ντα στέκω δρυθδε, καὶ κάγω τὸ σταυρόδ
καὶ νὰ κυνέαω τὰ δδὰ τὴν προκοπήν σου
νὰ μη τὸν δοῦμες ηγιαν τῆς μοίρας μας γραφ

*"Αφησε τὰ μαλιά σου τὰ φυκέντια
σὲ μένανε τὰ γίνοντα στρῶμα μολθακὸ
τὴν πράσινη μορφή σου τὴ κεράντια
δλόγυλυκα τὰ γλυφω για τὰ γλυκό.*

*Tὸ σῶμα σου αὐτὸ τὸ ἀφρεπλασμένο
λίγο απὸν ἀγκαλιά μεν δῆς μου γὰ βασιτῷ. κ.τ.λ.*

Kai kouipόν ; Eἰσέμειτε ἵκανον ποτίσμενος ; Ἐτρέψατε εἰς φυγὴν καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Δροσίνην καὶ ἡμᾶς τούς ἀλλεῖς . Ή δέξασθε σᾶς ἀνήκει . Τόντον ἐκ δασών

An illustration of a vintage portable record player with a built-in speaker. It has a dark wooden cabinet with a handle and a circular turntable with a stylus. To the left is a matching rectangular carrying case with a handle and a textured surface.

άπει απέθεμα την ίδια μετατίκτυψη και άπει απέ-

RESUMO

ΔΩΔΗΣΙΣ ΛΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΑΟΣΕΩΝ

ΑΙΓΑΙΟ ΕΛΛΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΚΑΤ' ΕΥΟΕΙΔΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΓΗΝΑΙ: Στοά Ἀργανελού 12. Τηλ. νέον 8-31

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : 'Οδός Φίλωνος 48, Τηλ. γέρν 10-26